Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

75 KURUŞ
Pazar günleri çıkar
HAFTA 11

GIRGIR

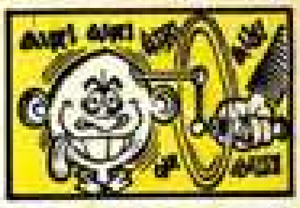

GÜN GAZETESİNİN MİZAH İLAVESİNDEN SEÇMELER

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

16 GAYET NEŞELİ SAYFA

MELİH41

... Ve Aziz Nesin'in en gırgır hikâyeleri

GÜN GAZETESİNİN HERGÜN VERDİĞİ MİZAH İLAVESİNİN 16 EKİMDEN 22 EKİME KADAR ÇIKAN SAYILARINDAN SEÇMELER

GIRGIR DÜNYASI

-Artık fazla naz etme. Bir daha seni vurmayacak..

-Bileğini arıyorsan dizinin üstünde..

-Seni yaramaz seni. Beni seviyorsun ha..

-Çabuk al Margaret. Kalkıyoruz..

Yıl : 1
Sayı: 11

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi : HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : YÜKSEL BAŞTUNÇ Müessese Müdürü : KEMAL KINACI
Basıldığı Yer : Veb Ofset Matbaası Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu – İstanbul

Telefon :
27 37 61
27 83 20

Pazartesi

16

Ekim

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDIR

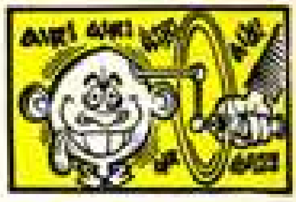

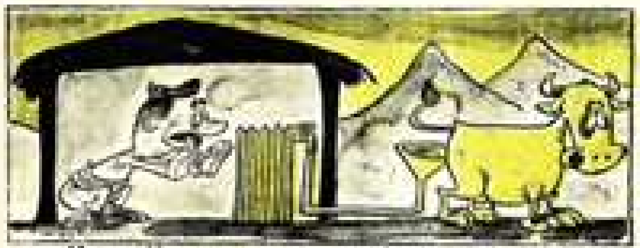

KÖYLÜ TEZEK YERİNE ARTIK KALORİFER YAKACAK

Emeklilik yerine nasihat alan PARLEMENTOCULARA YARDIM KAMPANYASI AÇTIK

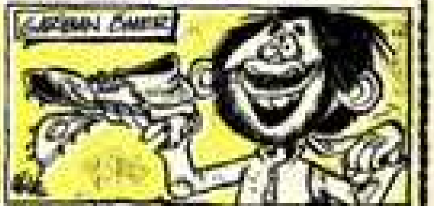

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN

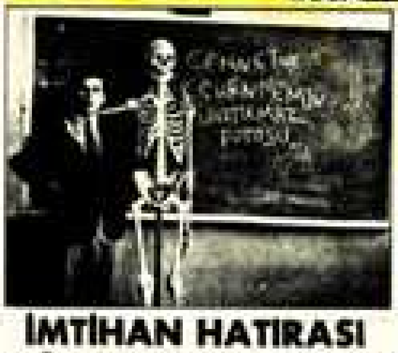

İMTİHAN HATIRASI

MATEMATİKÇİNİN KOLTUĞU

Adana ALİ DEMİR

BU SINIF KİMİN?

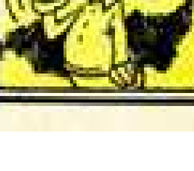

Öğretmenler takımının kalecisi

İZMİT - Mustafa ERTEN

UTANMAZ ADAM

BİZİM KÖYÜN DELİLERİ

YAZAN: AZİZ NESİN..
ÇİZEN: Mim UYKUSUZ

Burası "Eğikkaya Dibi Köyü" Köyün bütün çocuklarının göğüs kafesleri içeri göçüktür..

Köy, bulutlara hırıldayan kızgın bir köpek ağzı gibi doruğu diş diş olan ulu bir kayanın dibinde kurulmuştur. Öbek öbek bulutlar, ulu kaya doruğunun sivri, keskin dişlerine tüner. Ulu kaya göğe açılmış sivri, keskin dişleriyle, üstüne tüneyen bulutları parçalar gibidir. Parçalanan bulutlar, dağılır, sonra başka bulutlar konar keskin dişlere..

Doğu yönündeki ulu kaya, güneşi kapar, köyün üstüne eğilip abanmıştır. O yüzden köylü, güneşin doğuşunu hiç görmez. Başka yerler güneş ışınlarından pırıl pırıl, ışıl ışılken, Eğikkaya Dibi Köyü serince bir koyu alaca gölge içindedir. Güneş yükselir yükselir, başka yerlerde öğle olur, ancak işte o zaman güneş, ulu kayanın sivri dişli doruğunu aşıp köye aydınlık serper. Bu aydınlık da uzun sürmez. Köyün batısında, kuru derenin öteki yakasındaki sıra dağların ardında yiter, erkenden batar güneş...

Köy evleri, eğik kayanın dibinde kurulmuş olduğundan, kışın seller dağdan koca koca kayaları söküp sürükler, yuvarlanan kayalar her kış birkaç evi ezer, her kış birkaç can yok olur.

Eğikkaya Dibi Köyünün çilesi, çoktur.

Eğikkaya Dibi Köyünde akşam çok erken olur.

Eğikkaya Dibi Köyünde sabah çok geç olur.

Eğikkaya Dibi Köyünde günler çok kısa, geceler çok uzundur.

Eğikkaya Dibi Köyünün çocukları, uyanıp,

-Ana ekmeek! Ana ekmeeek..,

diye bağrışırlar...

Köyün anaları,

-Yat uyu! Zıbar! Daha güneş doğmadı! diye çocuklarını avuturlar.

Bir zaman daha geçer, güneş görünmez. Çocuklar yine ağlaşır:

-Ana, ekmeeek!.. Ana, ekmeek!...

Analar bağrışır:

-Boğazı kuruyası, daha güneş bile çıkmadı...

Çocuklar evlerden çıkar, ortalığa dökülür. Gözleri Eğikkaya'nın diş diş doruğunda olan çocuklar, kayanın dibine gidip güneşe yalvarır, yakarırlar:

-Doğ güneşim, doğ! Doğ ki anam bana ekmek vere!

Hem güneşe yalvarır, hem yumruklarıyla göğüslerini döverler.

-Doğ güneşim, doğ!

Küçücük göğsün tam ortasına bir yumruk...

-Doğ ki anam bana ekmek vere...

Bir yumruk daha...

İşte o yüzden Eğikkaya Dibi köylülerinin göğüsleri içeri çökük, sırtları kamburumsu, başları eğiktir..

Çocuklar büyür ana baba olur bu kez de çocukları onlara söyler

-Ana ekmek! Baba ekmek!..

-Daha güneş bile doğmadı...

-Doğ güneşim, doğ! Doğ ki anam bana ekmek vere...

Güneşi özlemiş Eğikkaya Dibi köylüleri, her yıl evlerinden birkaçını ezen ulu kayadan kurtulmak istiyordu.

Günlerden birgün, Eğikkaya Dibi köyüne bir derviş çıkageldi..

Yoksul dervişin açlıktan avurdu avurduna çökmüş, soluk sarı derisi iskeletine yapışmıştı..

Köye inen yoksul derviş, göklere yükselen iniltiyi duyup şaştı:

-Doğ güneşim doğ! Doğ ki anam bana ekmek vere...

Kadınların ağıtları kayalarda yankıyordu. Selin sürüklediği iri bir kaya yine bir evi ezmiş içindekileri öldürmüştü.

Yoksul derviş, köylü yaşlılarına,

Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Sivilce basar,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Salı
17
Ekim

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDIR

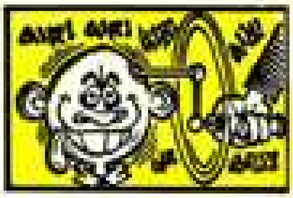

İNGİLTERE TİMOTİ'YE KARŞILIK FUTBOLCU VE ANTRENÖR VERECEK

[illegible]

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GÜN GAZETESİ GIRGIR İLAVESİ CAĞALOĞLU – İST.

HAYDARPAŞA LİSESİNDE BİR COĞRAFYA DERSİ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Titreten Nikson

[illegible]

ERDAL ALTUNEL

-Ben sizi bu koca kaya belâ-sından kurtarırım..., dedi.

-Nasıl kurtarırsın?

-Eğikkaya'yı alır, burdan u-zak yere götürür bırakırım...

-Aman derviş, Hızır Aleyhis-selâm dedikleri sen olacaksın... Seni bize Tanrı gönderdi. Aman, derviş, ne olursa senden olur. Ha-di al şu kayayı da köyümüz güneş görsün...

-Kayayı götürürüm ama, beni kırk gün fındık fıstıkla, yağla bal-la, baklava börekle, pekmezle, ay-ranla bigüzel besleyeceksiniz. E-limi sıcak sudan soğuk suya sok-turmayacaksınız.. Bir elim yağda bir elim balda olacak.. Hık de-dim di şıra, gık dedim mi şerbet sunacaksınız... Kırk gün besiye çekileceğim, yiyip içip, yan gelip, yatıp iyicene güçleneceğim ki ka-yayı sırtlayıp götüreyim. Sonra-sı kolay, kurtaracağım sizi bu u-lu kayadan...

-Her ne buyurursan canbaşla-tüne derviş, yeter ki bizi kurtar bu kayadan, güneşe kavuştur kö-yümüzü...

Köyün yaşlıları, ileri gelenle-ri bu işi görüşüp konuşmak için köy kahvesinde toplandı.

Adına Ali derler bir delikan-lı vardı. Dervişin önerisini du-yunca doğruca kahveye seğirtti. Babası, kaynatası da kahvedeydi. lâkin selâm verdi, sonra,

-Aksakallılar, büyüklerim, a-talarım, emmilerim, dayılarım.. Sizlere bir diyeceğim var izin ve-rirseniz..., dedi...

-Buyur Ali oğlumuz...

-Duydum ki, aç, cılız bir der-viş gelmiş, "Beni kırk gün kırk gece besiye çekin" demiş. "Kır-kıncı gün kayayı alır giderim bu-radan" demiş.

-Evet, öyle dedi Ali oğlumuz.

-İnanmayın, yalandır dedikle-ri. Bu kayayı burdan söküp götü-remez. Bizi kandırmaktadır. Aç-lıktan midesi kurumuş elin bur-

nazına inanmayın...

Köyün imamı, muhtarı,

-Senin aklın ermez bu işlere Ali oğul, dediler, biz hiç yalana dolana gelir miyiz? Biz işimizi i-yice sağlama bağladık, hemi de nasıl...

-Nasıl için sağlam?

-Biz dervişi bir odaya kapa-yacağız. Pencereler sıkıca örtülü kapı kilit. Derviş, "Ya Hak" de-dikçe pencereden et kızartmasını "Hık" dedikçe ayranı, pekmezi su-nacağız. Kırk günün sonunda der-viş tutukludan çıkıp ulu kayayı gö-türürse götürür, yoook götür-mezse, doruktan aşağı atıp yok e-deceğiz dervişi. Dervişle pazar-lığımız, anlaşmamız işte böyle.. Biz işimizi sağlama bağladık, sen keyfine bak Ali oğul...

Ali her ne dediyse dinletteme-di. Sıkıntısından vurdu dağlara..

O sıra Ali'nin evinde neler olmaktaydı, bakalım bir görelim:

Ali yeni evliydi. Karısı, ineği sağmak için dama girdi, kalaylı bakracı ineğin altına koyup bir türkü tutturdu, ineği sağmaya baş-ladı. İneğin memesinden iki sa-ğımlık süt bakracın dışına, sa-manların üstüne düşüverdi. Taze gelini aldı bir korku ki, nasıl bir korku... Kaynanası pintinin bi-riydi. İki sağım sütün ziyan ol-duğunu duyarsa taze geline etme-diğini koymazdı. Taze gelinin kı-nalı parmakları titriyordu kor-kudan.

İneğin adı Sarıkız'dı. Ya Sarı-kız söylerse kaynanasına...

Keklik kınalı gelin, hemen boy-nundan altınlarını çıkarıp Sarı-kız'ın boynuna astı, yalvarmaya başladı:

-Aman Sarıkız'ım, canım Sa-rıkız'ım, işte bu altınlarım senin olsun, sakın iki sağım sütünü ye-re döktüğümü kaynanam karıya söyleme, emi?

İnek, dile gelip,

Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şapşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Çarşamba
18
Ekim

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDİR

HAMİT O KADAR PİNTİYDİ Kİ

Yıkanırken zipan olmasın diye suyu damlalıkla kullanırdı.

Canı ayran istediği zaman bir kaşık yoğurt yer, üstüne bir kova su içer, sonra da çalkalanması için göbek atardı.

Kahve falından TOTO SONUÇLARI

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GÜN GAZETESİ GIRGIR İLAVESİ CAĞALOĞLU - İST.

KABATAŞ LİSESİNDEN GELEN İLK GIRGIR

[illegible]

GIRGIR POLAT

Beyin ne iş görür

[illegible]

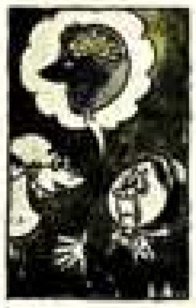

Yoklama yapmanın en kolay yolu

[illegible]

UTANMAZ ADAM

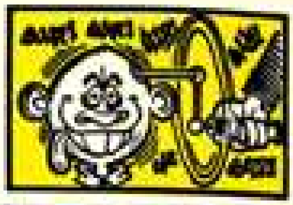

-Gönlünü geniş tut, kimselere söylemem Kınalı Gelin.. diye başını sallayıp, boynundaki dizim dizim altınları şıngırdatırken, kaynanası dama girdi. Sarıkız'ın boynunda sıram sıram altınları görünce şaşıp,

-Bu ne gelin! diye bağırdı.

Taze gelin de, iki sağım süt döktüğünü ona söylemesin diye altınlarını Sarıkız'ın boynuna, attığını anlattı.

Kaynanayı bir korku aldı ki, namlı korku... Çünkü kocası çok eli sıkı bir adamdı. İki sağım sütün ziyan olduğunu duyarsa kıyameti koparırdı. Hemen başından, ipek baş örtüsünü çıkarıp, Sarıkız'ın başına bir güzelce sardıktan sonra,

-Aman Sarıkız, canım Sarıkız ipek örtüm senin olsun, sakın kocama, gelinimin iki sağım sütü yere döktüğünü söyleme!... diye yalvardı.

Bu sırada kapı açılıp da koca içeri girmez mi! Koca adam, ineğin boynunda şıngır şıngır altınları, başında da ipek başörtüyü görünce pek şaşıp,

-Bu ne? diye bağırdı.

Karısı, iki sağım sütün ziyan olduğunu söylemesin diye Sarıkız'ı süslediklerini anlattı. Koca adam,

-Eyvah, oğlum bunu duyarsa, keklik sekişli, bülbül deyişli taze gelinimi boşar.. diye korkup, gümüş köstekli saatini kuşağından söküp Sarıkız'ın beline doladı, sonra yalvardı ona:

-Aman Sarıkız'ım, canım Sarıkız'ım.. Sakın benim Ali oğluma iki sağım sütün ziyan olduğunu söyleme, emi?

Sarıkız başını sallayınca gümüş köstek, dizim dizim altınlar şıngırdadı...

O sıra, komşular geldi dama. Onlar da ineğin süslerine şaştılar. Ama işin içyüzünü öğrenince, onlar da Sarıkız'ı daha da süslediler.

Üstlerinde başlarında değerli ne varsa, incik boncuk, ayna, mayna, kordon kuşak, para pul, hepsini Sarıkız'a takıp takıştırdılar.

-Aman Sarıkız, canım Sarıkız sakın Ali'ye söyleme!

Sarıkız dile gelip,

-Söylemem, diye başını salladı.

Damı dolduranlar sevinçten çalıp söylemeye, gülüp oynamaya başlamışlardı ki, Ali kapıdan girdi.

-Bu nedir? dedi.

-Aman Ali, gelin iki sağım sütü yere döküp ziyan etti. Sarıkız sana söylemesin diye onu böyle süsleyip allayıp pulladık...

Bunu duyan Ali,

-Ben bu deliler arasında duramam. Kimi aç dervişi fındık üzümle besler, kimi de ineğe altın takar, ayna takar.. diye söylenip, o kızgınlıkla heybesini, kavalını alıp çıktı köyünden, düştü yollara...

Ali, sırtında heybesi, bir elinde kavalı, bir elinde sopası, gece demedi, gündüz demedi, dağ bayır, ova çayır yürüdü de yürüdü. Kimi zaman kavalını çaldı, kimi zaman koyu gölgelerde yatıp uyudu. Arada bir köylüsü arıyor, karısını özlüyor, ana babasını göresi geliyor.

-Dönsem mi'ola? diye içinden geçiriyordu.

Sonra kendi kendine,

-O deliler içinde neyliyecekmişim?.. deyip yürüyordu.

Yürürken yürürken karısı, ineği sağarken gözünün önüne geliyordu. Anasını, koca teknede ekmek hamuru yoğururken görür gibi oluyordu. Eğikkaya dibinde "Doğ güneşim, doğ! Doğ ki anam bana ekmek vere!" diye göğüslerini yumruklayan köy çocuklarının sesleri kulağındaydı. Ama hayır, dönmemeli o deliler arasına...

Perşembe 19 Ekim

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDİR

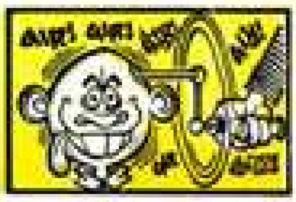

TORİĞİN ÇİFTİ 400 LİRA !.. UÇ BABA TORİK

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GÜN GAZETESİ GIRGIR İLAVESİ
CAĞALOĞLU - İST.

"Benim kağıdı gören var mı„?

Ahmet KARAOĞLU İSTANBUL

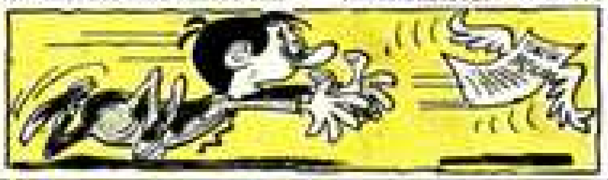

Yoh...Yoh

Öğretmenin de diyeceği var

GIRGIRI ÇIKANLARA ÇUVALLA PARA POSTALADIK

AGNAN BİLEN, SANATTİN VELİOĞLU, NİHAT TÜR, EMİN SOYOĞLU, GÖKHAN AVCI, NECDET AKARSU, MUSTAFA BALMAZ, MURAD ESENDAĞ, ERGÜN ZENGİN, MUSTAFA KUSTA, MUSTAFA ERTEN, BÜLENT ERKAN, NECİP ÖZMAY, BEKİR BEYHAN, AYTÜL AKAL, LÜTFÜ ACUN, HAKAN AKILLI, NEZAHAT ÖNVAR, BİROL KEBAPÇIOĞLU.

UTANMAZ ADAM

Git de git, git de git, bir tepenin üstünden bir de baktı ki, alttaki köyde bir kaynaşma var. Nedir, ne değildir diye tepeden aşağı sağirtip köye geldi. Selâm verdi.

– Nedir ağalar? diye sordu.

– Öküz başını küpe sokmuştu. Bilmemiz ondan.. karşılığını verdiler...

– Peki, ne yapacaksınız?

– Bizim bu köyün bir akıllı Mehmet Ağa'sı vardır. Başımız sıkışınca her işimizi gider ona danışırız.

Ali meraklandı. Köylünün arkasına düştü. Vardılar akıllı Mehmet Ağa'nın yanına.

– Öküz başını küpe sokmuş nasıl çıkaracağız başını? diye sordular.

Akıllı Mehmet Ağa da,

– Öküzün başını kesin! diye onlara akıl verdi.

Ali içinden "Buranın köylüsü bizimkilerden daha da deli." diye geçirdi.

Öküzün başını kestiler, ama yine kesik öküz başı çıkmadı küpün ağzından. Yine gittiler akıllı Mehmet Ağa'ya:

– Kestik ağa, öküzün başı içerde kaldı. Şimdi ne yapalım?

Akıllı Mehmet Ağa da,

– Öyleyse şimdi de küpü kırın! dedi.

Küpü kırdılar, öküzün kesik başını küpten çıkardılar.

– Hay Allah razı olsun akıllı Mehmet Ağa'mızdan.. diye dua ettiler.

Az sonra başka bir köylü,

– Eyvah! Benim öküz de su içmek için başını küpe sokmuş başı küpün içinde kaldı!.. diye bağırarak geldi.

Öbür köylüler,

– Varıp Akıllı Mehmet Ağa'mıza danışalım.. dediler.

Ali dayanamayıp,

– Bre emmiler, demincek dahaşma ya, dedi.

– Olsun, dediler, belki bu kez verecek başka bir aklı vardır.

Ali,

– Durun etmeyin, dedi, öküzün başını keseceğinize önce küpü kırın, beni dinleyin!

Ali'nin dediği gibi önce küpü kırıp, öküz sağ kurtulunca oranın köylüleri Ali'nin eline ayağına kapanıp,

– Aman biz senin gibi bir akıllı adam görmedik. Sen bu köyde kal, başımızdan eksik olma. Bizim akıl hocamız ol. Burda ye iç yan gel yat, yeter ki bize akıl ver. diye yalvardılar.

Ali,

– Ben kendi delilerim arasında edemedim, sizin gibi deliler arasında duramam! deyip yürüdü. Çıktı köyden...

Ali az gitti, uz gitti, dere aştı dağ geçti, köyden köye ulaştı. Arada bir karısı, ineği sağarken gözünün önüne geliyordu. Anasını, koca teknede ekmek hamuru yoğururken görür gibi oluyordu. Köyünün çocuklarının, kaya dibinde göğüslerini döğerlerken, "Doğ güneşim, doğ! Doğ ki anam bana ekmek vere!.." diye yalvarışlarını duyar gibi oluyordu.

Hayır, dönemezdi o deliler arasına...

Gide gide bir köyün ortasına düştü. Birtakım adamlar bir eşeğin başına toplanmışlar uğraşıp duruyorlardı. Ne oluyor diye aralarına sokuldu. Bir de baktı ki, bir eşeğe bir dolu çuvalı yüklemeye çalışıyorlar. Eşeğin bir yanına çuvalı asıyorlar, eşeğin öbür yanı boş olduğundan çuval devriliyor. Bu kez devrilmesin diye çuvalı eşeğin öbür sırtına yüklüyorlar, çuval yine devriliyor. Bir zaman uğraştılar, sonunda,

– Varıp Akıllı Mehmet Ağa'ya danışalım... dediler.

Ali de arkalarına düştü. Demek bu köyün de bir Akıllı Mehmet Ağa'sı var, öyle mi?

Geçim Derdini
Çay ...
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Cuma
20
Ekim

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDİR

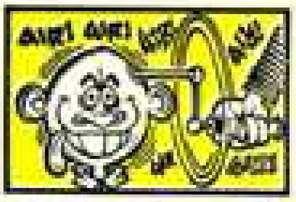

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

GIRGIRLARINIZI
ŞU ADRESE
POSTALAYIN
Gün Gazetesi Gırgır Ekibi
Cağaloğlu-İST.

Kuşl... da bulunan tüy çeşitleri

[illegible]

[illegible]

Koyun cinsleri

[illegible]

Sınıfı kediler istila etti

[illegible]

[illegible]

KAPIYI ARAYAN DALGIN HOCA

[illegible]

UTANMAZ ADAM

Köylüler Ali'nin bu sorusuna,
- Her köyün bir Akıllı Mehmet Ağa'sı olur elbet...dediler.
Akıllı Mehmet Ağa onlara akıl verdi. Dedi ki:
- O çuvalın ağırlığına denk taş toplayın, bir çuvala koyun. Eşeğin bir yanına tahıl yüklü çuvalı, öbür yanına da taş yüklü çuvalı yükleyin...
Dediğini yaptılar. Çuvallar artık eşeğin sırtından düşmüyordu. Köylüler sevinçle,
- Bizim Akıllı Mehmet Ağa'mız gibi bir akıllı daha yoktur bu yeryüzünde...dediler.
Dediler ama, yükü ağır olduğundan eşek bir türlü yürümüyordu. Eşeğe vurdular, vurdular...
- Deeeh !...çüüüş !..Deeeh. Eşeğin sahibi,
- Deh derim gitmez, çüş derim durmaz, bu ne cep eşek!..deyip hayvana bir sopa indirdi.
Eşek yükün ağırlığından yıkılıp kaldı.

Ali dayanamayıp,
- Hele durun ! diye araya girdi.
Taşları çuvaldan boşalttırdı. Öteki çuvaldaki tahılı ikiye ayırıp iki çuvala bölüştürdü, iki çuvalı eşeğin iki yanına yükledi. Eşek dengeli yüküyle tıkır tıkır yürüyünce, oranın köylüleri buna pek şaşıp Ali'ye,
- Aman biz senin gibi akıllı bir adam daha görmedik. Bizim köyde kal. Her ne dilersen baş üstüne, yeter ki, sen bize akıl ver...diye yalvardılar.
Ali,
- Ben kendi delilerim arasında duramadım, sizin gibi deliler arasında hiç yapamam !.. deyip yürüdü.
Yollarda Ali'nin çarıkları delinmişti. Gece gitti, gündüz gitti, gide gide bir köye vardı. Baktı ki, ne baksın, köy alanına toplanmışlar adamlar. Yüksek bir yere ot bağlamışlar. Beş-on kişi yerdeki

ineği tutup kaldırıyorlar ota doğru. Ali onlara,
- Ne yaparsınız böyle? diye sordu.
- Görmez misin, ineğe ot yedireceğiz, ama yemiyor ki.. dediler.
- İnek öyle ot yemez.
- Ya nasıl yer?
- İneği kaldıracağınıza, otu yere indirin, ot hayvanın ağzına gelsin...
Ali'nin dediğini yapıp da inek otu yemeğe başlayınca pek şaşan köylüler,
- Aman, biz senin gibi bir akıllı adam görmedik. Köyümüzde kal. Seni bal börekle besleriz. Yeter ki bize akıl ver...dediler.
Ali,
- Sizin gibi deliler arasında benim işim yok. Ben kendi delilerim arasında barınamadım, deyip yürüdü.
Yağmurlu gitti, güneşte gitti, yoruldu, bitti. Köyünü özlemişti. Köyü gözünde tüttü. Koca teknede ekmek yoğuran anası, inek sağan karısı gözü önüne geldi. Uluköyü dibinde "Doğ güneşim, doğ !" diye göğüslerini döğüp yalvaran çocukların sesleri kulağına geldi. Ama ne olursa olsun dayanacak, bir daha dönmeyecekti o deliler arasına.
Gide gide bir köye vardı. Baktı, insanlar toplanmış bişeyle uğraşıp duruyorlar. Bir de ne baksın ; Bir arabanın arkasına atı

bağlamışlar, atı kamçılıyorlar, ama araba gitmiyor,
- Yahu, bu araba neden yürümez ! diye şaşarak birbirlerine, soruyorlar.
Ali dayanamayıp,
- Yahu günahtır, atı boşuna kamçılamayın, araba öyle gitmez, dedi.
- Ya nasıl gider?
- Atı arabanın arkasına bağlamışsınız. Getirin öne !

Geçim Derdi
Can sıkıntısı
Aşk Yarası
Karı Koca Kavgası
Sıpsık keser,
Her derde deva...
GIRGIR da GIRGIR

Cumartesi
21
Ekim

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDİR

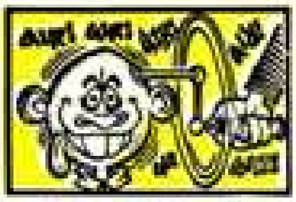

İFTARDA KİM NE YİYOR?

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GÜN GAZETESİ GIRGIR İLAVESİ CAĞALOĞLU - İST.

PİNPON HAMİDE HANIM

[illegible]

[illegible]

Sınıfın gırgırcısı

[illegible]

DİYARBAKIR ORTA OKULUNDA TARİH DERSİ

[illegible]

UTANMAZ ADAM

Ali arabanın önüne bağlayınca at arabayı çekip götürdü. Oranın köylüleri Ali'nin eline ayağına varıp,

– Aman, sen köyümüzden gitme, kal burda da bize akıl ver ... Her buyruğun başımız üstünde; yeter ki sen bize akıl ver... dediler.

Ali,

– Kendi köyümün delileriyle başedemedim, sizin gibi atı arabanın arkasına süren deliler arasında benim işim yok... deyip yürüdü.

Ali az gitti, uz gitti, dere tepe düz gitti. İlle de köyünün özlemi canına yetti. Dönse miydi? Anası, karısı.... Hele o çocukların sesleri: " Doğ güneşim, doğ!..."

Kaval çaldı, dinlendi, yürüdü, yine yürüdü ... Tozlu yollardan geçti, çalılık tepeler aştı. Gide gide bir köye vardı ki, adamlar alanda toplanmış, bir işler etmektedirler. Nedir, diye sokuldu.

Bir delikanlıyı evin çatısına çıkarmışlar. Yerde de iki kişi bir şalvar tutup, şalvarın belini açmışlar. Aşağıdakiler, çatıdaki delikanlıya,

– Atla haydi! diye bağırdılar.

Delikanlı çatıdan yere atladı. Düşünce başı yarıldı, kanlar içinde kaldı. Yaralı delikanlıya,

– Olmadı, bacaklarını şalvara sokamadın, haydi bir daha, dediler.

Kanlar içinde delikanlı yeniden çatıya çıktı.

Ali dayanamayıp,

– Ne yaparsınız böylece? diye sordu.

– Görüyorsunuz ya, delikanlı yeni şalvar giyecek... dediler.

– Sizin köyde şalvar böyle mi giyilir?

– Böyle giyilir elbet. Ya başka nasıl giyilecekmiş? Yukardan atlayıp şalvarın içine girersen, iyi, giremezsen düşer başı gözü yarılır. Arada ölen bile olur şalvar uğruna.

– Durun etmeyin... Öyle giyilmez şalvar.

Ali, delikanlıyı çatıdan indirip ona nasıl şalvar giyileceğini gösterdi.

Köylüler buna pek şaşıp,

– Biz senin gibi akıllı bir adam görmedik. Aman bizim köyümüzde kal. Her ne dersen, can, baş üstüne... dediler.

Ali,

– Ben kendi köyümün delileriyle yapamadım, sizin gibi deliler arasında ne işim varmış! deyip yürüdü gitti.

Eğrikaya Dibi Köyü, Ali'nin gözünde tütüyordu. Koca teknede ekmek hamuru yoğuran anacığı, damda ineği sağan karıcığı gözünün önüne geliyor. İlle Kayadibi'nde göğüslerini yumruklayan çocukların sesleri kulağından hiç eksik olmuyor: "Doğ güneşim, doğ! Doğ ki anam bana ekmek vere!"

Ali'nin üstü başı döküldü. Güneşte yandı kavruldu, yağmurda ıslandı kaldı. Bir nice zaman gittikten sonra savaş gürültüsüne benzer gürültüler duydu. Vardığı tepenin üstünden aşağıya bir de baktı ki, iki köyün halkı birbirine girmiş savaşmakta. Bıçaklar çekilmiş, tabancalar ateşleniyor, taşlarla sopalarla kadın erkek, çoluk çocuk birbirlerine girmişler.

Ali tepeden koşup kavgacıların aralarına girdi.

– Durun, etmeyin! Nedir alıp veremediğiniz? diye bağırdı.

Bağırınca kavgacılar durdular. İçlerinden biri anlattı:

– Bundan çok bir zaman önce, benim babamın dedesinin babası zamanında, bu gördüğünüz iki köy, bitek köymüş. Biz, bu şimdiki iki köy hep akrabayımız. O köyden Ahmet'le Mehmet adında iki arkadaş varmış.

– Şimdi neredeler?

(DEVAMI HAFTAYA)

Pazar 22 Ekim

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZAH İLAVESİDİR

PİNTİ HAMİT

BEYAZ PEYNİRİN KİLOSU 25 LİRAYA FIRLIYOR!

PEYNİRLİ SANDVİÇ NASIL YAPILIR?

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
Gün Gazetesi Gırgır Servisi
Cağaloğlu-İST.

Hocanın intikamı

Çift dikişli talebe

PENDİKTEN NURİ BİLGİN'İN GÖNDERDİĞİ KARİKATÜR

Bektaşi fıkraları

UTANMAZ ADAM

DÜNYADA GIRGIR

-Ah karıcığım turist grubundan ayrılma dedim sana..

-Ne kadar nişancı olduğumu anla...

-Hep araba yıkanacak değil ya. Bir de ben yıkanayım dedim..

-Çocuğumuzun babası hangisi bayan..